

De houdbaarheid van ons business model 'De Camping'

16-06-2016 15:21

We verhuren grassprietten, dat is onze core business zeggen we altijd. Maar wat als de hele wereld om ons heen anders is geworden? Steeds meer campings zijn ook vakantiewoningen en stacaravans gaan aanbieden, of zijn zelfs een bungalowpark geworden. Maar is dat het antwoord op de veranderende vraag?

Waarom wilde we in de jaren 50 van de vorige eeuw kamperen? Omdat alles anders was dan thuis. Er mocht van alles dat thuis niet mocht, je at dingen waar je nog nooit eerder van had gehoord en je maakte vrienden en vriendinnen voor het leven. Hoe dan ook, het was een groot avontuur waar je lang naar uit had gekeken.

[Kamperen](#), door [Polygoon-Profilti \(producent\)](#) / [Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid \(beheerder\)](#), is gelicenseerd onder [Creative Commons - Naamsvermelding-Gelijk delen](#).

Maar vandaag de dag gaat het leven veel sneller.

We zijn niet meer een jaar lang aan het sparen voor de vakantie, en bij vele zijn er per jaar inmiddels meerdere vakanties. Het grote avontuur is er wel zo'n beetje vanaf. Wat is er nu nog zo spannend aan een kampeervakantie, helemaal wanneer die "gewoon in eigen land is"? We namen in de vorige eeuw nog zorgvuldig allemaal erg handige zaken mee, en nu kopen we die gewoon op bestemming! De voorpret is verworpen tot het snel inpakken en in de auto stappen. Wanneer we wel de grens over gingen kregen we (desgevraagd) een mooi stempel in ons paspoort. Zo konden we later precies nog zien wanneer we in België waren geweest. Vandaag de dag nemen we ons paspoort vaak niet eens meer mee wanneer we binnen Europa reizen met de auto, OEPS! En in de vorige eeuw was er in het buitenland in ieder geval ander geld, dat gaf toch een stuk spannender uit, hoe zat dat toch ook weer met die koers? De wereld werd kleiner en kleiner, en onze avonturen werden daarmee steeds zwakker en zwakker. Wat ook niet bepaald bijdraagt aan het grote avontuur is dat we steeds meer en meer in comfort gingen leven. De tent met (soms lek) luchtmatras werd ingeruild voor een comfortabel bed in een vakantiehuisje of chalet. Het meertje werd ingeruild voor een warme douche en de fiets voor de auto. We noemen dit de vooruitgang, maar de vraag die ik me steeds vaker stel, is dit de ontwikkeling waarnaar de gast eigenlijk naar opzoek is? Is dit hoe hij zijn vakantie wil vieren? Het grote avontuur, het anders dan thuis en de vrienden en vriendinnen die we vonden, vinden we die nog wel? Het luchtbed is een comfortabel bed geworden, de vrienden en vriendinnen van thuis, die app je in je broekzak (telefoon) gewoon mee. En alles wat je nodig hebt, kan je op de plaats van bestemming ook wel kopen. Hoe zit het met de functie van je vakantie, weer opnieuw vol energie komen. Beleven we nog wel een echt avontuur op vakantie? Kunnen wij nog avonturen bieden met onze camping? Lukt dat zo nog wel of....zijn we echt toe aan een nieuw business model? Ik ben benieuwd naar je reactie, je hebt vast een goed idee voor ons, wees

welkom! De polletjes [Watersportcamping Heeg](#).

Karin Veldhuizen